

РЕШЕНИЕ

№ 1084

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на прокурора Гешев, като разгледа дело номер **9558** по описа за **2010** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, пр.2 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Б. Н. Т.,представявана от Вяра Анкова-Генерален директор,чрез процесуалния си представител Стойко Стойков, подадена срещу решение от 15.10.2010г., постановено по н.а.х. дело № 3160/2010 г. на Софийски районен съд– Наказателно отделение,97-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 0047 от 26.01.2010г., издадено от Председателя на Комисията за Р. на С., с което на основание чл. 325,ал.1, вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения/ЗЕС/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 1 000 лева за нарушение по чл.325,ал.1 ЗЕС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на материалния закон и по-специално се твърди,че наложеното на наказаниее явно несправедливо и не съответства на целта на закона.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище за основателността на жалбата.

Представителят на С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд– С.- град, IV касационен състав, след като взе

предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените в жалбата доводи, изразеното становище от представителите на ответника и на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна , следното:

По допустимостта на жалбата: Касационната жалба е подадена чрез С районен съд на 07.12.2010г. т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна в производството пред районния съд и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административно-наказателната преписка.

Въз основа на събраните доказателства съдът е приел за безспорна фактическата обстановка,обективизирана както в АУАН,така и в обжалваното НП. С районен съд, преценявайки събраните доказателства, е приел, че при издаване на атакуваното НП не е било допуснато съществено нарушение на процесуални правила,както и правилно и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора по чл. 325,ал.1 ЗЕС.

Разпоредбата на чл.325,ал.1 ЗЕС предвижда санкция за всеки, който предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги,за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс,и наруши условията на разрешението.

Не се спори от страните,че касатора е нарушил т.1.1.2 на условията на притежаваното разрешение № 00758/21.07.2008г., с изменение № 00758-01/16.10.2008г. и № 00758-02/05.02.2009г.,като е излъчвал телевизионна програма „Пирин” на 36-ти телевизионен канал,вместо на дадения му 26-ти телевизионен канал.Именно във връзка с установеното нарушение от страна на БНТ е направено и искането за ново изменение.Видно от приложеното по делото изменение № 00758-03/10.12.2009г., „Програма П” отново ще следва да се излъчва на канал 26-ти.

Неоснователни са наведените от касатора доводи,че е видно от диспозитива на обжалваното решение не става ясно кое НП се потвърждава,като в този смисъл е нарушено правото на защита на касатора в административно – наказателното производство.От диспозитива на решението на СРС,в който е записано „потвърждава НП срещу НП № 0047 от 26.01.2010г.”,безспорно става ясно ,че се касае за техническа грешка,тъй като видно от мотивите на същото решение районният съдия е формирал воля касаеща именно обажалваното НП.Не е налице пълно или частично разминаване в мотивите и диспозитива на решението на СРС,поради което не се касае и за ОФГ,за да може същата да бъде поправена с допълнително решение.

От друга страна неоснователно е и възражението на касатора за неприлагането от страна на СРС на разпоредбата за маловажност на деянието по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съгласно Тълкувателно решение №1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС: преценката на административно наказващият орган за „маловажност“ на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. В този смисъл съдът не е ограничен в своята юрисдикция, когато решава правния спор и не е обвързан с решението на административния орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощието си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран, което видно от мотивите на обжалваното решение е сторил.

Въз основа на гореизложените мотиви съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на обжалваното наказателно постановление, с оглед на което то не следва да бъде отменено поради маловажност на извършеното административно нарушение.

Останалите, наведени от касатора касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушението, за което са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд С.-град- IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.10.2010г., постановено по н.а.х. дело № 3160/2010 г. на С районен съд– Наказателно отделение, 97-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

